: ти удари или ще ударишь абдесиньчъ, т.е
огрешиш си или ще огрешиш дъщерята ще
вземеш подарък отъ Вътя платъ за дро-
бе; честитъ абдесиньк ся казваше тому, кой-
то си е сгодилъ момичето. — Подиръ г. к. х.
обыкновенно ся пише ч голямъ по наклон
ность те говятъ ся проявява въ языкъ въ
къмъ умекотение на някои буквы и то влия-
ние то на турский языкъ, който или двъ к.
твърдо и меко повечето отъ турскыте ду-
ми
които свършятъ на к, и затова бъдъ на
~~въ умекотение на български~~ а со свър-
~~шятъ на к~~ българскы
приемятъ умекотение, ако не общо,
а то въ повечето случаи: напр. абде-
синьчъ-атъ, изговаря ся и абдесиньчъ, пра-
тиньчъ-атъ — аратиньчъ и много други
които приемятъ умекотение подви-
но отъ общото основа умекотение костое
~~просто отъ~~ свойственно на
~~да правкоятъ~~ да правятъ всяко въ не кв(ато
Дервишчяне, которенци и ~~нъдоколяя~~
~~ка~~ въ Гръчоч ~~сетъ~~ някои селатъ (ах я чепеби)
къто тъкъ, косарь, сокъ, тъкъ (~~тъкъ~~) то ви ся проявява въ нято българскы въ-
някои думи напр. языкъ-атъ и — къ-атъ,
абдес(т)ия (ата) ~~дръ~~низа ~~дръхе дрехе, да~~
~~да~~ (не комю ся ~~проводъ~~ а дрехе) ~~дръхе~~ ~~низа~~ но-
~~абдесиньк, 2) рида нова се~~ ~~абдесиньк~~
~~дръ, ~~ни~~~~ с, кой то може да ся прави аб-
десиньчъ, в. абдесиньк, или собственно рида
(комюля) нова, чиста, която ся дърши за
абдесиньчъ: не види чудо адрямия! кядъ не
посиньтъ тяреня дръвтена? кой посиньтъ
на малкы тъ момы, тие не ти пра-
ятъ бурунджю комюлъ, бурунджю
комюлъ, рида абдесиньчъ. м. 454. кядъ

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ
инв. № 798